

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਦਈ ਦਾ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਹਰਜਾਨੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰਜਾਨਾ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗਾ।

(31) ਮਿਸਟਰ ਕੰਗ, ਮੁਦਈ ਦਾ ਵਕੀਲ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਬਨਾਮ ਅੰਗਦਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (5) 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਾਬੂ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਹਜ਼ਾਰੀ ਲਾਲ ਕਿਸ਼ੋਰੀ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (6) ਅਤੇ ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਵਧਵਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰੀਪਦਾ ਚੱਕਰਬਰਤੀ (7)। ਇਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵੇਰਵਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ, ਉਹ ਮੁਦਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ, ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹੈ।, ਸਾਬਕਾ 4 ਮਾਰਚ 1971 ਨੂੰ ਪੀ.ਆਈ. ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਨਾਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਬਕਾਇਆ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ, ਸਾਬਕਾ. ਪੀ.ਆਈ. ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(32) ਹਰੇਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਿਵਾਏ ਜਦੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨਗੀਆਂ।

ਐਸ. ਸੀ. ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਕੇਐਸ ਕੁਮਾਰਨ ਅਤੇ ਐਨ.ਕੇ.ਸੂਦ ਜੇ.ਜੇ

ਕਮਲ ਭਾਟੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1999 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 16765

19 ਸਤੰਬਰ, 2000

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਕਲਾ. 226 — ਲੇਟਰਲ ਐਂਟਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਟੈਸਟ (LEET), 1999—ਭਾਗ ਬੀ, ਕਲਾਸਾਂ ਲਈ ਜਾਣਕਾਰੀ--ਕਮ-ਐਡਮਿਸ਼ਨ ਬਰੋਸ਼ਰ 3.9 ਅਤੇ 4.5 — ਕਾਮਨ ਐਂਟਰੈਂਸ ਟੈਸਟ (ਸੀ.ਈ.ਟੀ.), 1999 ਲਈ ਜਾਣਕਾਰੀ-ਕਮ-ਦਾਖਲਾ ਬਰੋਸ਼ਰ—ਭਾਗ ਬੀ, ਕਲ. 4.5—ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਵਿਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਫੀਸ ਢਾਂਚੇ ਵਿਚ ਸੋਧ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਜਾਰੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ

- (5) ਏਆਈਆਰ 1979 ਐਸਸੀ 1241
- (6) ਏਆਈਆਰ 1982 ਐਸਸੀ 818
- (7) ਏਆਈਆਰ 1989 ਐਸਸੀ 606

LEET, 1999 ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੂਜੇ ਸਾਲ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਫੀਸ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਪਰ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ (1998-ਬੈਚ) ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਾਲ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ - Cl. LEET, 1999 ਦੇ ਦਾਖਲਾ ਬਰੋਸ਼ਰ ਦਾ 4.5 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਤੋਂ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਾਲ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਫੀਸ ਲਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ- LEET-99 ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਫੀਸ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਸੋਧ ਵਿਤਕਰੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਵੈਧ ਹੈ- ਰਿੱਟ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।, LEET-99 ਰਾਹੀਂ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਫੀਸ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਵਾਲੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

, 1999 ਲਈ ਦਾਖਲਾ ਬਰੋਸ਼ਰ ਦੇ ਭਾਗ ਬੀ ਦਾ ਨਿਯਮ 3.9 ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰਾਂ ਅਤੇ ਫੀਸਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਫੀਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਖਰਚੇ ਅਦਾ ਕਰਨੇ ਪੈਣਗੇ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, LEET-99 ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਫੀਸ ਢਾਂਚੇ ਬਾਰੇ ਰਿਆਇਤ ਉਸੇ ਅਧਿਆਏ ਦੇ ਨਿਯਮ 4.5 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਾਲ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਫੀਸ ਲਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰ 1998 ਬੈਚ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਫੀਸ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ LEET-99 ਰਾਹੀਂ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਫੀਸ ਢਾਂਚਾ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਸੋਧਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਰੋਸ਼ਰ ਦੇ ਭਾਗ B ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ 3.9 ਅਤੇ 4.5 ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ LEET-99 ਲਈ ਦਾਖਲਾ ਬਰੋਸ਼ਰ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫੀਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ 15 ਮਾਰਚ, 1999 ਦੇ ਪੱਤਰ ਅਨੁਸਾਰ ਲੀਟ-99 ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਫੀਸ ਢਾਂਚੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। 1998 ਬੈਚ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ 12 ਅਗਸਤ, 1999 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਰਗੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਉਹੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਸੇ ਜਮਾਤ ਦੇ ਦੂਜੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਲਗਭਗ ਦੁੱਗਣੀ ਟਿਊਸ਼ਨ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

(ਪਾਰਾ 7 ਅਤੇ 8)

ਪੁਨੀਤ ਸਿੰਦਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸਨ

ਐਸ.ਕੇ.ਸ਼ਰਮਾ, ਡੀ.ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1

ਆਰ.ਕੇ ਗਰਗ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 4 ਅਤੇ 8 ਤੋਂ 12 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ

ਅਨੁਪਮ ਗੁਪਤਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 5 ਦੇ ਵਕੀਲ

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

ਐਨ.ਕੇ.ਸੂਦ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਆਰਡਰ 'ਕੋਫ' ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ। 6914 (1999 ਦੇ ਅਤੇ 16765 ਦੇ 1999 ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ AHD ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਮ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਟੈਕਨੀਕਲ ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਲੇਟਰਲ ਐਂਟਰੀ ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ ਟੈਸਟ 1999 (ਛੋਟੇ ਲਈ "LEET-99) ਅਧੀਨ ਬੈਚਲਰ ਆਫ ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ/ਟੈਕਨਾਲੋਜੀ ਕੋਰਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਾਲ/ਤੀਜੇ ਸੈਮੈਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਜਲੰਧਰ (ਸੰਖੇਪ ਲਈ "ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ"), 18 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਨੂੰ ਉਹ 12 ਅਗਸਤ 1999 ਦੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਗਏ ਫੀਸ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਫੀਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਚਾਰਜਜ਼ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1st ਸਾਲ ਬੀ.ਈ./ਬੀ.ਟੈਕ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। 1999-2000।

(2) ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 3 ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਬਿੰਦੂ 8 ਸਬੰਧਤ ਤੱਥ ਪਹਿਲਾਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੋਤ ਵਿਕਾਸ ਮੰਤਰਾਲੇ ਅਤੇ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਕੌਂਸਲ ਫਾਰ ਟੈਕਨੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਤਹਿਤ 1994 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਬਣਾਈ ਸੀ ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਡਿਪਲੋਮਾ ਹੋਲਡਰਾਂ ਨੂੰ ਬੈਚਲਰ ਆਫ ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ/ਟੈਕਨਾਲੋਜੀ ਕੋਰਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਾਲ ਜਾਂ ਤੀਜੇ ਸੈਮੈਸਟਰ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧਾ ਦਾਖਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ LEET ਭਾਵ ਲੇਟਰਲ ਐਂਟਰੀ ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ ਟੈਸਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ LEET ਦੁਆਰਾ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਫੀਸ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਸਾਲ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਾਲ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਸ ਪ੍ਰਥਾ ਦਾ 1998 ਤੱਕ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ LEET-99 ਲਈ ਜਾਰੀ ਸੂਚਨਾ-ਕਮ-ਦਾਖਲਾ ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਇਹ ਸਮਾਨਤਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਬਰੋਸ਼ਰ ਦੇ ਭਾਗ-ਬੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 4.5 ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਸੰਦਰਭ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

"4.5 ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਚੁਣੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ, ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। 5000 ਨਾ ਭਰਨ 'ਤੇ ਦਾਖਲਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਫੀਸ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਉਸ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਸੈਸ਼ਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਪੂਰੀ ਫੀਸ ਸਬੰਧਤ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਫੀਸ ਢਾਂਚਾ ਜੋ ਬੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਾਲ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਕਨੀਕੀ. (1998 ਬੈਚ) ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਉਹਨਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ LEET-99 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੂਜੇ ਸਾਲ/ਤੀਜੇ ਸੈਮੈਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹਨ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਇਸ ਬਰੋਸ਼ਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਫਾਰਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ 25 ਜੂਨ, 1999 ਸੀ

ਅਤੇ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ 18 ਜੁਲਾਈ 1999 ਨੂੰ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਨਤੀਜਾ 2 ਅਗਸਤ 1999 ਤੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਐਲਾਨਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ। ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲੇ ਲਈ 12 ਅਗਸਤ 1999 ਸੀ। ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ 17 ਅਗਸਤ, 1999 ਤੋਂ 20 ਅਗਸਤ, 1999 ਤੱਕ ਸਨ। ਇਹ 12 ਅਗਸਤ, 1999 ਨੂੰ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਫਾਰਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਗਲਤ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫੀਸ ਵਿੱਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਖਬਾਰ 'ਦਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ' ਵਿੱਚ ਛਪੀ। ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ LEET-99 ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਫੀਸ ਢਾਂਚੇ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦਾਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

(3) ਸ਼. FSh. e ਪੁਨੀਤ. ਇਸਸਿੰਦਲ, ਓਐਡਵੋਕੇਟ, 3 ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ 12 ਅਗਸਤ, 1999 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਤਰਕਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। 15 ਮਾਰਚ, 1999 ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ, ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-1)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਪੱਤਰ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਟਿਊਸ਼ਨ ਫੀਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਫੀਸ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੈਸ਼ਨ 1999-2000 ਵਿੱਚ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਸਿੱਧੇ ਦੂਜੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੋਂ। LEET-99. ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ 30 ਮਈ, 1999 ਨੂੰ ਬੈਚਲਰ ਆਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ/ਟੈਕਨਾਲੋਜੀ/ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਸਾਂਝੀ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ 1999 (ਛੋਟੇ "ਸੀਈਟੀ-99" ਲਈ) ਲਈ ਇੱਕ ਸੂਚਨਾ-ਕਮ-ਦਾਖਲਾ ਬਰੋਸ਼ਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਕੋਰਸ ਅਤੇ 15 ਮਾਰਚ, 1999 ਦੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਅਨੁਬੰਧ 7 ਅਤੇ 8 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਬਰੋਸ਼ਰ ਦੇ ਭਾਗ-ਬੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 4.5 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਫੀਸ ਦਾ ਢਾਂਚਾ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਨੇ ਇਸ ਬਰੋਸ਼ਰ ਦੇ ਭਾਗ ਬੀ ਦੇ ਨਿਯਮ 4.5 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

“4.5 ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਚੁਣੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ, ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। 5000 ਨਾ ਭਰਨ 'ਤੇ ਦਾਖਲਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪ੍ਰੈਸਿਡੈਂਟ ਫੀਸ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਉਸ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸੀ ਲਈ।

ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਫੀਸ ਸਬੰਧਤ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ

ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਦਾਖਲਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਫੀਸ ਢਾਂਚੇ ਦਾ ਸ਼ਿਕਰ ਅਨੁਬੰਧ VII ਅਤੇ VIII ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

LEET-99 ਲਈ ਸੂਚਨਾ-ਕਮ-ਐਡਮਿਸ਼ਨ ਬਰੋਸ਼ਰ ਸੀ.ਈ.ਟੀ.-99 ਦੇ ਬਰੋਸ਼ਰ ਦੇ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ LEET-99 ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਫੀਸ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਪੰਜਾਬ ਟੈਕਨੀਕਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਉਂਕਿ LEET-99 ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੀ.ਟੈਕ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਾਲ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਫੀਸ ਢਾਂਚੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। (1998 ਬੈਚ), ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਪੱਤਰਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜਾਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ 12 ਅਗਸਤ, 1999 ਨੂੰ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਕਿਸੇ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। 15 ਮਾਰਚ, 1999. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ LEET-99 ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਧੇ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਤੋਂ ਵੱਖ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਲਗਾਤਾਰ ਉਸੇ ਜਮਾਤ ਦੇ ਦੂਜੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਲਾਭ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਪੁਨਰ-ਉਤਪਾਦਿਤ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੂਚਨਾ-ਕਮ-ਦਾਖਲਾ ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਰਿਆਇਤ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਹਦਾਇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ 15 ਮਾਰਚ, 1999 ਦੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ 15 ਮਾਰਚ, 1999 ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸੋਧੀਆਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਫੀਸ ਵਸੂਲਣ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਾਣਕਾਰੀ-ਕਮ-ਐਡਮਿਸ਼ਨ ਬਰੋਸ਼ਰ ਜਦੋਂ ਟੈਸਟ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਰਵਾਏ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਭਰੋਸਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਅਮਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਸਹੋਤਾ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਆਦਿ (1) ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਦਾਖਲਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਲਟ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੈਚ ਨੇ ਵੀ ਲਿਆ ਸੀ ਵਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ, (2) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਯੋਗ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ LEET-99 ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਫੀਸ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਵਸੂਲਣ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੱਖਪਾਤੀ ਅਤੇ ਅਨੁਚਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਕੋਰ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਇੱਕੋ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੀਸਾਂ ਲਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ LEET-99 ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਰੁ. 68950 ਟਿਊਸ਼ਨ ਫੀਸ ਵਜੋਂ ਜਦਕਿ ਉਸੇ ਜਮਾਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਤੋਂ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਸੀ। 36882 ਟਿਊਸ਼ਨ ਫੀਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਲ 1998 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ।

(4) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸ਼੍ਰੀ/ਸ਼੍ਰੀ ਅਨੁਪਮ ਐਸ.ਗੁਪਤਾ ਨੇ 12 ਅਗਸਤ, 1999 ਨੂੰ ਅਣਗੌਲੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ LEET-99 ਲਈ ਸੂਚਨਾ-ਕਮ-ਦਾਖਲਾ ਬਰੋਸ਼ਰ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨੇ ਆਪਣੇ 15 ਮਾਰਚ, 1999 ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸਰਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ LEET-99 ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਤੋਂ ਫੀਸ ਦੂਜੇ ਸਾਲ ਲਈ ਲਾਗੂ ਫੀਸ ਢਾਂਚੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਬੀ.ਟੈਕ (1998 ਬੈਚ) ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ, - 12 ਅਗਸਤ, 1999 ਦੇ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਕਿ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਫਾਰਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਲਤੀ ਦਾ ਸੁਧਾਰ ਸੀ, ਜੋ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਸੇ ਬਰੋਸ਼ਰ ਦੇ ਭਾਗ ਬੀ ਦੇ ਨਿਯਮ 3.9 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

“3.9 ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਫੀਸਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਮੁਫਤ ਅਤੇ ਅਦਾਇਗੀ ਸੀਟਾਂ ਦੋਵਾਂ ਲਈ, ਫੀਸਾਂ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ- ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਸੋਧ ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਇਸ ਕਿਤਾਬਚੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਧੀਨ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਖੁਦ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 15 ਮਾਰਚ, 1999 ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸਨ।

ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਦਾਖਲਾ ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਅਮਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਸਹੋਤਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਵੀਰੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਰਾਜੀਵ ਕਪੂਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਹੁਣ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਅਤੇ। ਹੋਰ (3) ਉਸਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਫੀਸ ਦਾ ਢਾਂਚਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਲ 1999-2000 ਦੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੈਸ਼ਨ ਦੌਰਾਨ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੋਂ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਫੀਸ ਇਕਸਾਰ ਲਈ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ LEET-99 ਰਾਹੀਂ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਜਮਾਤ ਦੇ ਕੁਝ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਘੱਟ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਫੀਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ.

(5) ਅਸੀਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਸਲਾਹ ਸੁਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ 30 ਮਈ, 1999 ਨੂੰ ਆਯੋਜਿਤ CET-99 ਲਈ ਅਤੇ 18 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਨੂੰ ਆਯੋਜਿਤ LEET-99 ਲਈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੂਚਨਾ-ਕਮ-ਦਾਖਲਾ ਬਰੋਸ਼ਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। CET-99 ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ 15 ਮਾਰਚ, 1999 ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਫੀਸ ਦਾ ਢਾਂਚਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੱਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਨਵਾਂ ਢਾਂਚਾ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ 1999-2000 ਦੌਰਾਨ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪੱਤਰ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਨੋਟਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 1999-2000 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਫੀਸ ਵਸੂਲੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਸੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਐਲਈਈਟੀ-99 ਲਈ ਸੂਚਨਾ-ਕਮ-ਦਾਖਲਾ ਬਰੋਸ਼ਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ

ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੀ.ਟੈਕ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਾਲ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਫੀਸ ਢਾਂਚੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। (1998 ਬੈਚ) ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ LEET-99 ਰਾਹੀਂ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਸੀ। ਇਹ ਰਿਆਇਤ ਡਿਪਲੋਮਾ ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਕੀਮ ਸਾਲ 1994 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਰਿਆਇਤ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਾ ਤਰਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕੋ ਜਮਾਤ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਨ। ਲੇਟਰਲ ਐਂਟਰੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਾਲ/ਤੀਜੇ ਸਮੇਸਟਰ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਸੇ ਕਲਾਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਤ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਬੋਸਿਕ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਨ। ਜਾਂ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਸਮੇਸਟਰ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਅਨੁਸਾਰ, 1999-2000 ਦੌਰਾਨ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਫੀਸ ਢਾਂਚੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮਿਤੀ 15 ਮਾਰਚ, 1999 ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਭੁੱਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ LEET-99 ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ LEET-99 ਲਈ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਭੁੱਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਸੀਈਟੀ-99 ਲਈ ਬਰੋਸ਼ਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵੱਸ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 1994 ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਲਗਾਤਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਫੀਸ ਢਾਂਚੇ ਬਾਰੇ LEET-99 ਰਾਹੀਂ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਿਆਇਤ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ। ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ 15 ਮਾਰਚ, 1999 ਦੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਜਾਂ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਫੀਸ ਰਿਆਇਤ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ। LEET-99 ਦੁਆਰਾ

(6) ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਹਿ-ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਾਂ ਕਿ LEET-99 ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਫੀਸ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ (1998 ਬੈਚ) ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਾਲ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਦਾਖਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੋਧਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਬਰੋਸ਼ਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਰਾਜੀਵ ਕਪੂਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਹ ਤੈਅ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਰਵਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਡੀਸਨ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਡਿਗਰੀ ਅਤੇ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਬਾਰੇ ਸੀ। ਉਕਤ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨੂੰ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਟ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਉਹ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਦੇ ਚੈਪਟਰ V ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਗਠਿਤ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਸੀਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਢਾਂਚੇ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਇੰਟਰਵਿਊ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੈਰੀਅਰ, ਤਜਰਬੇ, ਪੇਂਡੂ ਸੇਵਾ, ਸਾਲਾਨਾ ਗੁਪਤ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਅਤੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅੰਕਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇੰਟਰਵਿਊ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਦਾਖਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੇ ਗਏ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਅਤੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਦੁਆਰਾ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਦਾਖਲਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਯੋਜਿਤ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਸ ਵਿਚ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਅੰਕ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਬੁਲਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਚੋਣ ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਗਠਿਤ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕਮੇਟੀ ਨੇ 21 ਮਈ, 1997 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਘਟ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 20 ਮਾਰਚ, 1996 ਅਤੇ 21 ਫਰਵਰੀ, 1997 ਨੂੰ ਵੀ ਇਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਕੋਈ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ 21 ਮਈ, 1997 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰਕਾਰੀ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਘੋਖ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ ਅਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ ਕਿ ਸੀਟਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਾਪਦੰਡ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਹੋਣ ਜੋ ਕਿ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਦੇ ਚੈਪਟਰ V ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਰੇਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਸੀਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਢਾਈ ਗੁਣਾ 'ਤੇ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਅਗਲੇਰੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਿਸ਼ਾਨ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਜਿਹਾ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਅਸਲ ਚੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵੋਟੇਜ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ 21 ਮਈ, 1997 ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਟਾਲਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ 20 ਮਾਰਚ, 1996 ਅਤੇ 21 ਫਰਵਰੀ, 1997 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਨਾਲ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵੀ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਵਾਦ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ. ਸਿਖਰਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿਰਫ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਈ ਸੀ ਕਿ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇੱਕ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਨਿਜਿੱਠਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਟੈਸਟ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਪੈਰਾ 11, 12 ਅਤੇ 13 ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

"11. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਿਹਾ ਕਿ 1997

ਲਈ ਜਾਰੀ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਈ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਐਲਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 21 ਮਈ, 1997 ਦਾ ਸਰਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਪਰ ਇੱਕ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਅਸਰ HCMS ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰਕ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। 21 ਮਈ, 1997 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਕੁੱਲ ਅੰਕਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਹੇਠ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਪੈਟਰਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸੋਧਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ 21 ਮਈ, 1997 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਧੀਨ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡ ਅਤੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਢੰਗ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਾਏ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ।

“12 ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮਿਤੀ 20 ਮਾਰਚ, 1996 ਅਤੇ 21 ਫਰਵਰੀ, 1997 ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਚਸੀਐਮਐਸ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਾਂਝੇ ਦਾਖਲਾ ਟੈਸਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਯੋਗ ਬਣਨ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 20% ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ ਪਰ ਇੰਟਰਵਿਊ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਨੁਬੰਧ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਗਠਿਤ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਦਾ ਚੈਪਟਰ V, ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਰੇਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਸੀਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਗੁਣਾ 'ਤੇ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਅਤੇ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਬਾਰੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਐਚਸੀਐਮਐਸ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਜੋਂ

ਰਾਖਵੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਲਿਖਤੀ ਇਮਤਿਹਾਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅੰਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅੰਕ ਦੱਸੇ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਅਗਲੇਰੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਰਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜੋ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵੇਟਜ਼ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਐਚਸੀਐਮਐਸ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਅਸਲ ਚੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ।

(13) ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿਚ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸੂਚੀ ਹਰੇਕ ਵਰਗ ਵਿਚ ਉਪਲਬਧ ਸੀਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਢਾਂਚੇ ਗੁਣਾ ਹੋਣਾ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਹੀਂ, ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਚੋਣ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਸੂਚੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕੋਰਸਾਂ ਲਈ। ਜੇਕਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਹਰ ਵਾਰ ਸਰਕਾਰੀ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ/ਸਿਲੇਬਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਕੋਈ ਕਮੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਸਰਕਾਰੀ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ ਅਤੇ ਬੰਧਨ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਐਚਸੀਐਮਐਸ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ

ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਛੱਡਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅੰਤਰ-ਸਿੱਧੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਸਿਧਾਂਤਕ ਗਿਆਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ। ਵਿਸ਼ਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਗੈਰ-ਸੇਵਾ-ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਉਸਾਰੀ, ਜੇਕਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ HCMS ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਬਿਨਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਕੁੱਲ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਮਾਪਦੰਡ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਿਤਕਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਲਈ ਪਿਛਲੇ ਸਾਰੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਟਕਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ HCMS ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਰਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਦੁਆਰਾ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਾਖਵੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।"

(7) ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, LEET-99 ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਿਆਇਤ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਰਵਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦਾਖਲਾ ਬਰੋਸ਼ਰ ਦੇ ਭਾਗ-ਬੀ ਦਾ ਨਿਯਮ 3.9 ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰਾਂ ਅਤੇ ਫੀਸਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਫੀਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਖਰਚੇ ਅਦਾ ਕਰਨੇ ਪੈਣਗੇ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, LEET-99 ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਫੀਸ ਢਾਂਚੇ ਬਾਰੇ ਰਿਆਇਤ ਉਸੇ ਅਧਿਆਏ ਦੇ ਨਿਯਮ 4.5 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਾਲ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਫੀਸ ਲਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰ 1998 ਬੈਚ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਫੀਸ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ LEET-99 ਰਾਹੀਂ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਫੀਸ ਢਾਂਚਾ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਸੋਧਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਬਰੋਸ਼ਰ ਦੇ ਭਾਗ ਬੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ 3.9 ਅਤੇ 4.5 ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੁਬਿਧਾ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ LEET-99 ਲਈ ਦਾਖਲਾ ਬਰੋਸ਼ਰ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫੀਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ 15 ਮਾਰਚ, 1999 ਦੇ ਪੱਤਰ ਅਨੁਸਾਰ ਲੀਟ-99 ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਫੀਸ ਢਾਂਚੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। 1998 ਬੈਚ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ 12 ਅਗਸਤ, 1999 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(8) ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਦੇ ਤੀਜੇ ਅੰਗ ਨਾਲ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ

ਭਾਵੇਂ LEET-99 ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਫੀਸ ਢਾਂਚੇ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਤਕਰੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਵੈਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਪਲੇਡ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਰਗੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਸਮਾਨ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਸੇ ਜਮਾਤ ਦੇ ਦੂਜੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਲਗਭਗ ਦੁੱਗਣੀ ਟਿਊਸ਼ਨ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਜੇ ਨਜ਼ਰੀਆ ਅਸੀਂ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ ਉਹ ਇਕਸੁਰ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ 1994 ਵਿੱਚ ਸਕੀਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਅਭਿਆਸ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਟਕਣ ਤੋਂ ਵੀ ਬਚਦਾ ਹੈ।

(9) ਵਿੱਚ (ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, 12 ਅਗਸਤ, 1999 ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-2 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ 12 ਅਗਸਤ, 1999 ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-2 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਫੀਸ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਅਤੇ LEET-99 ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਫੀਸ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਬੀ.ਟੈਕ (1998-ਬੈਚ) ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਾਲ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਭਾਗ-ਬੀ ਦੇ ਨਿਯਮ 4.5 ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਟੈਕਨੀਕਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ LEET-99 ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ-ਕਮ-ਦਾਖਲਾ ਬਰੋਸ਼ਰ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਵਾਧੂ ਫੀਸ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਫੀਸਾਂ ਵਿੱਚ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੇ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਵੀਕੇ ਬਾਲੀ ਅਤੇ ਜੇਐਸ ਨਾਰੰਗ ਜੇ.ਜੇ

ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚਤਰਥ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਬਾਰ ਕਾਉਂਸਿਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਂਡ ਅਦਰਜ਼, -2000 ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ

CWP ਨੰਬਰ 7738

29 ਸਤੰਬਰ, 2000

ਐਡਵੋਕੇਟਸ ਐਕਟ (1961 ਦਾ 25) - ਐੱਸ. 7 ਅਤੇ 49—ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਰੁਲਜ਼, 1975—
 ਭਾਗ IV, ਸੈਕਸ਼ਨ ਬੀ, ਆਰ.ਆਈ. 2(1) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ, 1999 ਵਿੱਚ — ਵੈਧਤਾ—ਕਾਨੂੰਨੀ
 ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਮਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ
 — ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮ ਨੇ ਲਾਅ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਸੈਸ਼ਨ ਚਲਾ ਰਹੇ
 ਹਨ-ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਅਤੇ. ਰਾਜ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲਾਂ
 ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਨਿਯਮ 2(1)
 ਵਿੱਚ ਸੋਧ 1961 ਐਕਟ ਦੇ S. 7(1)(h) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਨੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਰ ਦੀ
 ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਕੌਂਸਲ।

ਮੰਨਿਆ, ਕਿ ਧਾਰਾ 7(1)(h) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 49(1)(d) ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ
 ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਮਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ
 ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਅਤੇ ਸਟੇਟ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲਾਂ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ
 ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੋਣਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੀਆਂ
 ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ,
 ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 2(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ 7(1)(h) ਦੀ
 ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਜੋ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲਾਂ ਦੇ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ
 ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।